

Я хтів би знать — що є життя?
Хто засвітив на небі зорі?
В натхненному бурхливоморі
Сумує людське почуття.
Життя не є цвітучий гай.
Життя є вулиця шумлива.
Автомобіль або трамвай
Тебе роздавить — будь щасливий.
І ходимо, як комашня,
Не бачим зор у синім небі.
Нас гнітить, душить метушня!
Не треба!

24. XI. 1913. Петербург

[З циклу «Наївні поезійки».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).